

Hồn Hoang

Điểm danh xong, cán bộ quản giáo trại giam X, nhìn lừ lừ thẳng trưởng phòng nói:

- Tao không thích nghe tiếng ồn trong buồng này kể từ 2:00 giờ trở đi nghe máy? Đừng trách tao à.

Nói xong gã khóa cửa phòng giam lại, trong buồng giam im chùng một phút, sau khi ánh chùng hắt đã đi xa, tiếng ồn lao xao từ từ lớn dần, từ buồng giam đối diện, mấy đứa con gái du đưa bên cửa sổ, nhìn qua phòng bên này nhao nhao

- Có gì cho tụi em ăn với !

Cái cửa sổ buồng giam bên đó tí tẹo mà một đồng con gái chen chúc không biết đứa nào vì miếng tụi nó cứ nhao nhao mà chẳng biết nhao nhao với phòng nào nữa. Tuấn nhìn sang một hồi cũng chẳng thấy rõ mặt con nhỏ mà nó thích, trời chuyển mưa tối thui, nó du mình lên hỏi sang buồng con gái:

- Con Thảo đâu?"

- Anh Tuấn ơi, con Thảo nó kêu anh cho nó mì gói với mấy điều thuốc.

- Quăng dây qua đây.

Cộng dây nhựa cột bạch ni lông ở đầu dây, thấy qua mấy lần mới tới được. Tuấn bảo thằng nhóc kể bên cột cho tụi nó mấy gói mì và nửa gói Khánh hội, nó chồm tới cửa sổ hỏi:

- Con Thảo đâu?

- Nó bị sốt rồi.

- Vậy tối nay đứa nào tabu?

- Khỏi lo!

Từ cửa sổ bên này, sợi dây tím bạch ni lông có kèm theo thuốc lá và mấy gói mì, mấy phong kẹo nhỏ xíu quăng qua bên kia cửa sổ, sợi dây chui tọt vào trong và những cái đầu lô nhô trên cửa sổ biến mất, tụi nó vả quá mà mấy ngày nay chẳng có đứa nào được thăm nuôi hết. Tuấn nói một mình và lấy thuốc ra hút, mấy thằng đàn em, ngồi nhìn nó và cố đoán xem nó đang buồn hay vui, nó mà buồn thì cả đám trong phòng này khốn khổ với nó, chỉ nghe tiếng xì xào chỗ nào là hai ba thằng chỗ đó bị nó đập không thương tiếc. Ở tù đã khổ rồi thêm thằng hung thần này nữa có mà chết.

Đêm dần xuống, giờ này mấy cha quản giáo chụm đầu ở phòng trực xem tivi, vả lại tối thứ bảy chỉ có hai người, còn bao nhiêu về nhà hú hí vợ con, bởi thế tụi này mới loạn.

Bên buồng con gái lại có đứa chồm chồm xin thuốc, lần này tụi nó xin ở mấy phòng kế bên:

- Cho tụi em mấy điều thuốc đi, vả quá.

- Ta bu đi tụi bay xin hoài, bữa nay thứ bảy đó.

Một gói thuốc nguyên được ném qua. Từ phía buồng giam tụi con gái có ánh sáng leo lét của mấy bạch ni long xe nhỏ thành sợi, đốt thế đèn cây một đứa con gái đang trình diễn màn Tabu mà cửa sổ là sân khấu, các buồng giam xung quanh là khán giả, nó ẹo mình cởi từng nút áo, và dùng đưa hai cái vú, cửa sổ thì cao nên chung quanh chỉ thấy đến bụng, quả là thật dã, mấy cửa sổ gần đó bây giờ đông nghẹt, mà chỉ có bộ sậu của trưởng phòng, hoặc mấy "gà" nhà giàu có đồ thăm nuôi mới được tụi nó cho coi, còn tép nhả lại gần nó đá vô ngực, bắt úp mặt cầu tiêu, hoặc cho đi tàu bay làm đồ giải sầu cho nó.

- Cho chút đèn nữa đi bây, tối thui hà!

Mấy thằng du cửa sổ hét lên, bên kia ánh sáng được lóe lên, con nhỏ bây giờ trưởng như nhộng, một đứa khác quỳ xuống cho nó đứng cao hơn để tụi con trai thấy được lồn tụi nó, nó ẹo qua ẹo lại, cố làm động tác gợi tình nhất mà nó có thể làm để giải buồn cho tụi nó và đám con trai chung quanh, cũng kiếm thêm mấy điều thuốc.

- Ê có đứa nào lồn không lông hông? Đặc biệt chút coi. Đen thui hoài coi chán quá, hồi sáng này có mấy đứa mới vô đâu? Trình diện coi? Con Thảo đâu?

Thảo là trưởng phòng bên tụi con gái, hôm nay nó bị sốt hành kinh chứ không có nó vui lắm. Thảo mệt mỏi quay sang con My

- Mày lo đi tao khó chịu quá.

- Hai con nhóc đâu, lại đây coi.

Hai đứa mới đến hồi sáng đầu có biết luật lệ trong tù là cái gì đâu, chỉ biết ôm đầu khóc, con My nổi điên lên nó túm đầu hai đứa lồi sền sệt đến cửa sổ, hai đứa nhỏ dẫy dụa, cố giằng co, con My đầu phải tay vừa, nó là con "ô môi", nó định tối nay sẽ mần một đứa một đứa để dành ngày mai, nó tát thật mạnh hai đứa:

- Mẹ tụi mày, nổi loạn hả?

- Đến cửa sổ nó bắt con khác bò xuống để một trong hai đứa đứng lên, rồi nó cởi áo con nhỏ ra.

Con nhỏ hốt hoảng vì bị đòn, vì thấy quyền lực của con mạp này dữ quá. nó trần mình chịu trận, du căng lên cửa sổ mày,

một chân đứng trên lưng con nhỏ đang bò một chân kia nó đạp lên cửa sổ trong tư thế thô hô, con ô môi ngo ngoáy ngón tay trong lồn nó, từ mấy phía bên kia bọn con trai đang nín thở, con nhỏ đẹp quá, cái lồn có chút xíu lông le hoe dờm thấy ghét quá, nhỏ đi mập, con ô môi cũng đang dề mê, nó khoái trò này lắm, con nào mới vô tối đều bị nó hiếp hết, phải thị uy mới được, con mập nghĩ thầm, nó lại sát bên cửa sổ nắm chân con nhỏ móc vô vai của nó ghì chặt, tay kia nắm chùm lông lồn con nhỏ giật, đau quá nó khóc ré lên, con tù đứng cạnh nó chỉ chờ có thể tát vào mồm con nhỏ một phát nẩy lửa, bùm mặt khóc, nó ôm mặt và cố nén tiếng khóc, chỉ thấy đôi vai giật cụt, con ô môi nhỏ một lát cũng gần sạch, con nhỏ này lồn đẹp quá, hai mép nằm kín bên trong, chỉ banh ra mới lộ thấy màu hồng non thanh mảnh, cầm lòng không đậu nó đưa lưỡi liếm một phát, bên này mấy thằng con trai ồ lên khoái trá.

- Ê con mập mày lấy đầu ra bên này tao mới thấy chứ.

Con ô môi đứng sang một bên, nó cẳng con nhỏ bỏ lên hấn trên cửa sổ, hai chân banh ra, nó ấn lưng con nhỏ cong xuống đằng sau nó đưa tay thọc vô lồn con nhỏ ngoáy ngoáy, nó cũng hưng quá, chỉ tội cho con nhỏ đang đau đốn oằn oại trên cửa sổ từ cha sang mẹ để cho đến giờ, nó mới bị như vậy, có tiếng bên kia vọng sang, thôi bỏ nó xuống đi, con mập giả điếc, nó đang hưng, dưới lồn của nó nước tuôn dầm dề hai cẳng nó chụm lại xiết cho đỡ ghiền.

- Mà có nghe không con mập?

- Em đang làm cho mấy anh coi mà!

- Tao biểu mày bỏ nó xuống, nó là của tao đó. Tuấn hét lên, nó thấy con nhỏ bị hành hạ tội quá, nên giải vây con ô môi tiếc rề, ẳm con nhỏ xuống, nó quay sang con kia, mày lại đây, con này nãy giờ thấy bạn mình bị hành hạ như vậy, biết chắc cũng không thoát, nó khôn hơn không chống cự, tuột quần áo sẵn rồi leo lên cửa sổ đứng dạng chân y hệt con nhỏ lúc này, con mập chờ có thể đứng đằng sau thè lưỡi liếm, lần này con nhỏ chuẩn bị sẵn tinh thần nên không thấy sợ bị đòn như con kia, nó níu chặt thanh cửa sổ vì nhột, mà nhột thật con ô môi với kinh nghiệm dày mình chỉ vài cái liếm của nó là con kia ra đầy mép, con mập sung sướng liếm lấy liếm để, mùi tanh hôi từ lồn con nhỏ đang du ở cửa sổ làm nó phấn khích thêm, cái mùi thúi thúi làm cho lồn nó hấy hấy trong không khí, con nhỏ dề tử của nó thấy vậy tới gần nó đưa tay vào quần của nó móc ngoáy cho nó sướng, con mập được nước, hấy càng hăng, nó nút mạnh một cái dứt điểm, rồi giỡn người ra con nhỏ du trên cửa sổ cúi xuống nhìn nó như dò hỏi, thấy nó thờ dốc con nhỏ nhảy trở xuống mặc quần áo rồi về chỗ ngồi của mình, bên kia tụi con trai nhao nhao lên, nữa đi, nữa đi tụi bây, mấy cái bao ni lông đựng thuốc ném qua buồng lủ con gái, ba bốn bịch ném vô, tụi con gái tháo dây nhận hàng rồi ném dây không trở ra, những sợi dây nhự con rắn ngoằn ngoèo bò về chỗ xuất phát, bên này đám con trai vừa coi vừa sục cật, bị cụt hứng nhao nhao lên bỗng im bật. mấy cái đầu bu ở cửa sổ lặn mất tăm, gã quản giáo tay cầm cây roi bằng dây điện đập lại lù lù đi tới, gã nhìn vào từng phòng kiểm tra, mọi thứ đều vào vị trí của nó, không một tiếng ồn, gã chấp tay sau đít đi ra.

Trời gần về khuya, toàn bộ phòng giam êm phăng phắc, Tuấn không ngủ được, hình bóng con nhỏ sexy lúc này cứ ám ảnh trong đầu Tuấn, nó đẹp quá da thịt trắng muốt, nõn nà, và cặp vú săn chắc với cái núm nhỏ xíu dung đưa qua lại trong tâm trí, nghĩ tới đó người Tuấn nóng lên, bị tạm giam ở đây mấy tháng, sự thèm khát đàn bà thì thằng nào mà chả có, chỉ có điều thiếu ăn và không đủ dinh dưỡng mà cứ bắn tào bay hòai thì bị liệt mất, nhưng hình ảnh lửa thể của con nhỏ lúc này độc quá, cứ vài bữa Tuấn được tụi nó cho coi một lần riết cũng chán, nhưng con nhỏ này làm như lúc này nó nhìn mình như van xin, có cái gì đó mà Tuấn cứ vương vấn, ngủ chẳng được, nhìn chung quanh buồng giam, đám tù ngủ say hết.

Tuấn đi lại chỗ thằng bêêê đá đá vào lưng nó:

- Dậy mày! Tuấn nói khê vừ đủ cho nó nghe, thằng bêêê đang ngủ ngon bị kêu dậy, nó bật dậy, dụi mắt.

- Lại đằng chỗ tao.

Nói xong Tuấn về chỗ của mình, là trưởng phòng Tuấn quy định cấm thằng nào lại gần cửa sổ và cửa chính buồng giam trừ khi nó ban cho ân sủng, lời nói của Tuấn là mệnh lệnh, hầu như đứa nào vô trong này đều biết quy luật ngầm, nếu không hậu quả thật mà khó lường, những cú đấm dã man nhằm chỗ hiểm mà phan, những cái đá vào mạn sườn ói máu, gập thẳng đờ con, những cú đấm suy dinh dưỡng chẳng làm nó sợ mà còn bị nó quật lại không chừng, tụi nó lấy nước đá quần vào khăn làm chùy, và cứ nhè ngực mà nện, vâng lời thì được yên, thằng bêêê bò bò tới chỗ Tuấn, nó biết phải làm gì rồi,

- Lắc ống sâm, hay đi gô đại ca?

- Từ A tới Z mày.

Thằng bêêê cuối đầu vục mặt vào vào con cu đang nhổng lên, nó ngoạm điệu nghệ lắm, dân chuyên nghiệp mà, ấn sâu cu vào cổ họng, thằng bêêê nhả ra nó nút nút phía sau điểm nối giữa da quy đầu và cái nón đội, liếm ngon lành hài dón, nút chụt mạnh một cái, nó rê cái lưỡi xuống lổ đít dùng lưỡi đá qua đá lại, rồi ngước mắt nhìn Tuấn đang phê, tay cầm điều thuốc cháy dở.

- Cho em kéo một hơi đại ca.

Tuấn thầy điều thuốc vừa mới môi cho nó, thằng bóng vô lấy điều thuốc rút mấy hơi liền, rồi đưa trả cho Tuấn, nghĩ tới cái

mồm nó đang ngậm ...Tuấn ghê ghê.

- Cho mày luôn đó, thằng nhóc tiếp tục ... thỉnh thoảng nó dừng lại rít mấy hơi thuốc, nó banh dít Tuấn ra le lưỡi liếm liếm ở ngoài rồi vào tới bên trong, nó cố nhấn cho bằng hết cái lưỡi vào sâu trong dít, nó dùng lưỡi ngo ngoáy bên trong, qua khỏi cửa cửa vách hậu môn, nó quẹo lưỡi ráng tìm yếu huyệt, nó chỉ cần rà đúng bằng tần là đối thủ bắn tinh ngay, nó cố gắng đổi tư thế, nhưng lúc này Tuấn hứng quá, chịu không nổi

- Đưa gô đây mày!

Thằng bê ngoan ngoãn, nhổng dít ngồi lên người Tuấn, nó thoa một chút nước miếng, thụt vô trong, cầm kiế của đối phương nhè vào, nó cũng hứng quá, nó nhấp mấy cái là Tuấn bắn tinh ngay, cây kiế, bây giờ bèo nhèo xịu xuống quặt đầu trông thảm hại, thằng bêđê quay sang hỏi nữa không đại ca? Tuấn lắc đầu, bảo mày đá gô hay quá, liếm gô tao nữa đi, thằng bóng, đỡ chân đại ca nó lên, banh hết cỡ lỏ dít Tuấn, nó thọc tiếp cái lưỡi nó vào trong, tay kia cầm cu Tuấn vọt vọt, mùi hôi thối xông lên, muốn mữa Tuấn định thôi nhưng thằng nhóc hành sự chiến quá, nó mỗi điều thuốc khác, thằng bê làm càng lúc càng nhanh, con cu ỉu xiu cứng trở lại, nó nút dít chiến kèn luôn, sắp ra rồi, Tuấn co giò đập thằng nhóc một phát, thằng bê ngơ ngác nhìn đàn anh nó bỗng đứng nổ cáu, nó tiu nghiu bò về chỗ mình, thấy tội nghiệp nó Tuấn búng điều thuốc về phía nó, thằng bê chộp lấy lùi mất.

Bên kia, buồng giam tụi con gái, cũng có đứa đang thức, con nhỏ tù mới, mà biết điều, nó nằm ngoan ngoãn cho con mập ô môi nút lồn nó, con ô môi càng nút càng rên rĩ, nó thọc ba ngón tay vô lồn đối phương, cố gây hứng cho con nhỏ bắn tinh ra để mà nút, thứ này cũng là một thứ bổ dưỡng quý hiếm trong tù, con ô môi cởi quần của mình ra, nó cầm tay con nhỏ đưa vào mu lồn nó, con nhỏ sợ thấy mẹ rút tay về, con ô môi gằm ghè trong cổ họng, bỗng có ánh đèn pin chiếu vào trong phòn, hai con nhỏ hoảng sợ buông ra, cán bộ quần giáo đi tuần đêm bắt quả tang hai con nhỏ đang làm bậy, ông mở cửa buồng giam

- Hai đứa mày ra đây!

Hai con nhỏ riu riu bước đi theo, cả buồng giam nhao nhao thức dậy, đám con trai bên này cũng ồn ào lên.

- Tụi bay đi ngủ hết chưa?

Ông gằm lên nhìn xung quanh, tiếng ồn chấm dứt, hai con nhỏ đi về phía văn phòng sáng choang ánh đèn
Hai đứa con gái cúi đầu bước vào phòng bên trong cũng có một ông đang ngồi cầm bộ bài xóc xóc.

- Chuyện gì vậy?

- Tụi nó ... giải quyết sinh lý bằng mồm.

Con nhỏ mới vào vừa khóc vừa nói:

- Chị này biểu làm như vậy, nếu cãi lời chị oánh con, mấy chú ơi, con đâu muốn làm chuyện kỳ cục như vậy đâu.

Con ô môi lừ mắt nhìn nón như hăm dọa, con nhỏ sợ quá nín khe.

- Mày biết đây là đâu không mậy? Mẹ mày, ở tù mà oai hả?

Cán bộ quần giáo vừa nói vừa khỏ đầu con ô môi

- Mày nói tao nghe coi có đúng như vậy không?

Con ô môi vầu mồm cãi:

- Đâu có đâu, con biểu nó gãi dùm cho con.

- Gãi chỗ đó hả mậy? Mẹ mày còn chối nữa hả, ai không biết mày là con ô môi?

Quay sang ông quần giáo ngồi cầm bộ bài:

- Anh đem con này vô phòng biệt giam dùm tôi.

- Dạ!

- Còn mày nữa, về ngủ nghe chưa? Đồ quỷ sứ!

Trại giam lại chìm vào tĩnh mịch, cái yên lặng trong tù rất thê lương. Tuấn vẫn không ngủ được, mà cảm thấy rờn rợn người, nước mắt sống cứ chảy, chắc ngày mai có tin gì ở nhà đây. Tuấn tự nhủ.

Quả thật như dự đoán của Tuấn hồi hôm, vợ nó gửi đồ thăm nuôi cho nó, một giỏ đầy ắp thuốc lá, kẹo, mì tôm, bánh, trà ... món mận chỉ có duy nhất cái giò heo để nguyên cái kho mận, nó nhìn giò heo bần thần, mặt tái đi vì tức giận, mấy thằng đàn em thấy quá nhiều thuốc và kẹo bánh mừng quá nhao nhao, một tiếng "bịch" vang lên, thằng nhóc bị nó đấm một phát vô bụng, nhìn đàn anh nó mà không biết nguyên nhân, làm sao nó biết được, bởi vợ mà gửi cho chồng cái giò là đã cầm chắc "đá chàng một phát, để nàng sang sông" nó xé bao thuốc ngồi hút, mà nước mắt rưng rưng "Sao vậy Lan? Anh ở tù vì ai đây?"

Bên kia phòng giam con gái cũng nhao nhao, ngày nào có tù mới thì cả bọn đều được hưởng, hai con nhỏ mới chắc là con nhà giàu, quá trời đồ ăn.

- Mẹ kiếp, không có gói thuốc nào hết, tụi mày không biết hút thuốc hả?

- Dạ biết.

- Mày ký vô đây, ghi đã nhận, ghi thêm gói thuốc lá nhiều cho con, nghe chưa mày. Hồi hôm mày "chở" con ô môi hả?

- Hồng có em đâu dám.

"Hự. bốp !" Cái miệng mày leo lẻo thấy ghét quá. Con trưởng phòng "số" Lam, tù nhóc mới vào hôm qua, mặc dù điên tiết nhưng Lam biết không phải là đối thủ của nó nên chỉ lườm, con Thảo nhìn thấy ánh mắt bất mãn của Lam, nó tổng một đập thật mạnh vào con nhỏ đang ngồi chồm hổm. Lam bật ngựa ra đầu đập mạnh vào vách tường nó ngã lăn ra ... con bạn nhóc vào chung với nó ôm mặt ré lên khóc, tưởng con nhỏ làm nư, mấy con "Đệ" của Thảo "đu gió" mấy đá vào cái xác đang còn nóng hổi của Lam.

- Câm chưa mày? Đập mày bỏ mẹ bây giờ.

Mấy con đại bàng gầm gừ dọa nhỏ mới, có tiếng mở cửa buồng giam nghe lách cách. Cán bộ quản giáo nhìn con Thảo hỏi:

- Mày đánh con nhỏ này hả?

(Không có tiếng trả lời) con nhỏ kia ngồi dậy coi, gọi mấy lần vẫn không thấy trả lời, biết có chuyện, ông nhấc con bé dậy, nó mềm nhũn trong tay ông, vẫn còn thoi thóp, ông lật đật, khóa cửa kêu thêm người giúp, tất cả các phòng giam xôn xao như cái chợ đoán già đoán non mà không biết vừa có một án mạng xảy ra thảm thương trong trại tạm giam này.

Lam lồm cồm ngồi dậy, dường như vừa có một chuyện gì đang xảy ra ở đây, tất cả cửa sổ đều nghẹt cứng người đeo bám ở đó, mặc cho những tiếng hò hét của cán bộ quản giáo cố giữ gìn trật tự, những truyền tin lan tỏa từ buồng này sang buồng khác nhanh chóng, Lam không hiểu sao mới đây nàng còn thờ nặng nhọc lắm mà bây giờ nhẹ nhàng thanh thoát. Lam thấy mình lòa lỏ, nàng cúi nhìn bộ ngực đẹp mà Lam rất tự hào, nó dường như không hiện hữu, Lam gọi con nhỏ bạn vào chung với mình, con nhỏ tỉnh bơ làm như không nghe thấy, con nhỏ sao cứ khóc hoài vậy, Lam lại gần nó an ủi bạn, vẫn không có tác dụng gì con nhỏ vẫn khóc, nó khóc tội nghiệp quá! Lam bước ra ngoài sao mình lại ra ngoài được vậy? Lam chỉ ngạc nhiên một chút, chung quanh ồn quá những tiếng la hét lộng lộng bọn con trai sao trần truồng như nhộng vậy? Lam chỉ ngạc nhiên mà không thấy ngỡ ngàng như vẫn thường có của con gái, nàng nhẹ bước quanh cũng vui vui đấy, đến buồng nào nàng cũng ghé vào coi, chỉ khi ra đến cửa thì có một ông già ngăn lại không cho nàng ra

- Trở vào đi con, con chỉ được tung tăng trong phạm vi bên kia thôi, đừng bước ra khỏi đây.

Lam ngoan ngoãn trở vào trong. Những ồn ào bây giờ không còn nữa, chẳng có gì để coi, Lam ghé qua phòng trực của cán bộ quản giáo, ở đây, nàng thấy mình nằm ngửa trên bàn, xung quanh đông lắm, làm như có bao nhiêu người đều đổ vô đây hết, họ khiêng nàng ra xe, Lam len lỏi theo, nhưng đến cửa thì bị chặn lại như lúc này.

Lam lủi thủi vào trong chỗ của mình, nàng gọi con nhỏ bạn nó vẫn khóc Lam nâng mặt nó lên, nhưng lần này Lam không cảm nhận được bàn tay của mình, mặt dù nàng cố gắng dùng sức đẩy nhỏ bạn mình, nó vẫn trơ trơ, hốt hoảng Lam máu máy la hét, chuyện gì vậy? Không ai thấy sự cố mặt của mình sao? Thì ra mình đã chết! Nhận thức được điều này Lam hoảng sợ khóc la dữ dội, tiếng khóc của nàng chỉ có ông già giữ cửa lúc này nghe được ông nhìn Lam nói:

- Biết rồi phải không con? Bình tĩnh đi, ai cũng phải như vậy hết.

- Ông ơi, làm ơn giúp con đi, làm sao cho ba má con biết đây?

Nàng vừa khóc vừa nói, ông già lắc đầu thương hại.

- Được rồi, ta sẽ đưa con về nhà.

Ông già cầm tay nàng rồi nói:

- Bây giờ con nghĩ về cha mẹ của con đi, Lam nghĩ về gia đình mình, chỉ trong giây lát, nàng đã đứng trước cửa nhà, bên trong ba má đang ngồi nói chuyện với một trong những quản giáo của trại tạm giam, họ khóc lóc, Lam gọi họ cố cho họ biết nàng đã về, nhưng vô ích, nàng hét khản cổ mà chẳng ai nghe. lúc ấy nàng nghe tiếng của ông già bảo rằng:

- Thôi về đi con, mọi người trong nhà của con đều biết chuyện rồi, con đừng bi thương nữa.

Lam thật ngạc nhiên, không thấy ông già mà lại nghe tiếng nói, đã vậy, nàng đã trở về trại tạm giam, Lam nắm tay ông già lay lay:

- Tại sao con không được đi khỏi đây hở ông? Con đã chết rồi mà!

- Không được con ạ, con đang bị giam giữ ở đây, chờ khi nào có lệnh tha rồi con mới được ra.

- Khi nào con có lệnh tha hở ông?

- Chuyện đó ta không biết, nhiệm vụ của ta là canh giữ nơi đây, thôi con vào trong đi, cứ bình tĩnh, rồi con sẽ quen ngay. Nàng buồn bã vào trong, lúc bấy giờ nhà giam đang là buổi chiều, mọi người trong trại không dám làm ồn hay quậy phá, vì sự việc xảy ra thật nghiêm trọng, chỉ lạng quạng là bị biệt giam ngay, Lam thơ thẩn mấy buồng giam và nhìn vào trong, bây giờ nàng mới nhìn thấy tại sao mọi người và mình đều trần truồng, những áo quần dương thế nó lơ mờ theo màu sắc mà họ đang vận, khi họ cử động, điện năng trong cơ thể họ cọ xát dương khí, chuyển vận lơ mờ rồi trở về như cũ, họ vẫn lòa lỏ, nàng nhìn kỹ hơn bắt đầu thích thú với những bắp thịt đầy sinh khí.

(Hết Phần 2 ... Còn Tiếp)
Andy Fa